

РЕШЕНИЕ

№ 5123

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20221110169195 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на А. Х. К. срещу С. О..

Ищецът твърди, че въз основа на наказателно постановление № 271958/2016г., връчено му на 05.11.2017г., с което му е наложена глоба в размер на 100лв. от С. О.. За събиране на вземането било образувано изп. дело № 1585/2021г. по описа на ЧСИ М. Б.. Поддържа, че в чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН е предвидено, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. В случая наказателното постановление било връчено на 05.11.2017г., а изпълнителното производство било образувано през 2021г., тоест изтекъл е срок по-дълъг от 2 години. Ето защо счита, че вземането е погасено по давност.

Съобразно изложеното моли за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено, че **не дължи** на ответника сумата от **100лв.**, представляваща наложена глоба.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок. Счита, че искът е недопустим, евентуално неоснователен. Твърди, че дори в случай на отпадане на възможността за принудително събиране на сумата, самото задължение продължава да съществува, което налага отхвърляне на иска.

Съобразно изложеното се моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, намира следното:

Предявен за разглеждане е отрицателен установителен иск по чл. 439 ГПК.

Компетентен да разгледа предявения иск е гражданският съд, тъй като редът за събиране на публичното вземане определя и компетентния съд, който следва да се произнесе по исковата молба за установяване несъществуването на това вземане. И доколкото в настоящия случай на основание чл. 163, ал. 4 ДОПК вр. чл. 2, ал. 3 ЗЧСИ публичното вземане е възложено за събиране на частен съдебен изпълнител, то и предявеният иск с правно основание чл. 439 ГПК следва да се разгледа от гражданския съд - в този смисъл е и най-актуалната практика на смесените състави на **ВКС и ВАС**

– Определение № 52/29.12.2020г. по дело № 38/2020г.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предоставя възможност на длъжника в изпълнителното производство да оспори чрез иск изпълнението, като поиска установяване на несъществуване на неговото задължение. Искът на длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на производството, по което е издадено изпълнителното основание, в настоящия случай - след влизане в сила на наказателното постановление.

В конкретния случай, новият факт, на който се позовава ищецът, е изтичане преди образуване на изпълнителния процес на т. нар. изпълнителска давност по чл. 82, ал. 1, б. "а" ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 82, ал. 1, б. "а" ЗАНН предвижда, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. Алинея две на същия текст гласи, че давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

В ТР № 2/12.04.2017г. по тълк. дело № 3/2016г., ОСС на ВАС, е разяснено, че давността за изпълнение на административно наказание, наричана още изпълнителска давност, е изтичане на установен от закона срок от време, в който надлежният орган на публичното право проявява пасивност по отношение на правомощието си да приложи административно-наказателна репресия спрямо извършителя на административно нарушение. Глобата е вид административно наказание по смисъла на чл. 13, б. "б" ЗАНН, което се налага с наказателно постановление за извършено административно нарушение. Съгласно чл. 12 ЗАНН административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Ако това въздействие не бъде осъществено в относително кратки срокове за леките нарушения, които се наказват с глоба, постигането на заложените в закона цели става по-трудно или невъзможно, което обезсмисля и административно-наказателната репресия. Административно-наказателната отговорност следва да се наложи и изпълни достатъчно бързо, за да може административното наказание да осъществи предвидените в закона цели. Доколкото глобата е резултат на реализирането на административно-наказателната репресия, не е оправдано тя да рефлектира върху правната сфера на административния нарушител прекалено дълго във времето. По тази причина, законодателят е предвидил, че когато наложеното административно наказание е глоба, същото не се изпълнява, ако са изтекли две години от влизане в сила на акта, с който е наложено – чл. 82, ал. 1, б. „а“ и ал. 2 на ЗАНН.

От представеното по делото наказателно постановление №271958/2016г. се установява, че на ищеца е наложено административно наказание глоба в размер на 100лв., като постановлението е влязло в сила на 05.11.2017г., видно от извършеното върху него удостоверяване.

От представеното възлагателно писмо за събиране на публични вземания се установява, че на 15.01.2021г. /по входящия регистър на съдебния изпълнител/ ответникът е поискал от ЧСИ М. Б. образуване на изпълнително дело въз основа на влязлото в сила наказателно постановление за събиране на вземането, като на съдебния изпълнител са възложени пълномощия по чл. 18 ЗЧСИ.

От изложеното следва, че от момента на влизане в сила на наказателното постановление до момента на предприемане на действия по принудителното събиране на наложената глоба е изтекъл период по-дълъг от предвидените в закона две години.

Тоест изпълнителската давност е изтекла и е отпаднала възможността за събиране на вземането по принудителен път.

Предвид това, предявеният отрицателен установителен иск се явява основателен.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на присъждане на сторените разноски има ищецът, който е доказал направата на такива в размер на 550лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439 ГПК, че ищецът А. Х. К., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, **не дължи на** ответника С. О., с адрес: /населено място/, сумата от **100 /сто/ лева**, представляваща наложена с наказателно постановление № 271958/2016г. глоба, за чието събиране е образувано изп. дело № 1585/2021г. по описа на ЧСИ М. Б., поради изтичане на изпълнителската давност по чл. 82, ал. 1, б. "а" ЗАНН.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. О., с адрес: /населено място/, **да заплати на** А. Х. К., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, ет. 1, ап. 1, сумата от **550 /петстотин петдесет и пет/ лева** – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____